

Ст. А.

Храмътъ на гроба Господенъ

Пристигнахме късно вечерта въ Йерусалимъ и се настанихме въ единъ хотелъ близу до гарата, стопанинътъ на който бѣше полски евреинъ и говорѣше добре руски. Това ни помогна много. Домакинътъ се оказа разговорливъ човѣкъ и ни даде подробни сведения за повечето забележителни мѣста на свещения градъ, който трѣбваше да видимъ и който благодарение на него успѣхме да разгледаме, безъ да се лутаме и да губимъ време. Най-много разпитвахме за храма на гроба Господенъ. За тоя храмъ баба ми, която нѣкога въ турско бѣ ходила на „Божи гробъ“, ни разправяше презъ страстната седмица чудни и смайващи нѣща, които слушахме въ захласъ. Сега и азъ бѣхъ въ тоя най-святъ кжтъ на земята и сърдцето ми бѣ изпълнено съ тиха радостъ и неизказано блаженство.

Сутринтъ се измихме и облѣкохме бързо и излѣзохме на улицата, за да се отправимъ къмъ гроба Господенъ. Той се намира въ старата частъ на града, заобиколена съ дебели стени, издигнати презъ 16 в., които се очертаватъ съ особна внушителностъ отъ всички страни и придаватъ на Йерусалимъ необикновенъ воененъ видъ. Пространството, заградено отъ стени, отдавна е станало недостатъчно за населението, и покрай стария градъ се развиватъ нови квартали съ хубави сгради и улици.

Днесъ Йерусалимъ е голѣмъ градъ. Той брои 93,000 жители, отъ които 52 х. евреи, 18·5 х. християни и 20 х. мохамедани (араби). Разположенъ е на 750 м. надморска височина на важния пѣтъ отъ северъ къмъ югъ, свързанъ е съ ж. п. линия съ пристанището Яфа и е